

UITGAVE VAN WIJKVERENIGING DE VOGELWIJK

Vogelwijk

Jaargang 63 **9** september 2020

**TURBULENT LEVEN VAN EEN 'BEVRIJDINGSBABY' | HELLASDUIN KRIJGT VORM
SASKIA WIJST KUNSTMINNAARS DE WEG | LEESCLUB MET DIEPGANG EN LOL**

Vogelwijk

Jaargang 63 . september 2020
Nummer 9

Advertenties

Beheerder: Thomas Kramer

E advertentiebeheer@vogelwijkdenhaag.nl

Kwettertjes: Mileen Boutkan

T 3684333, E mhboutkan@planet.nl

Redactie

Dick van Rietschoten

Laan van Poot 152, T 06-27268377

Ria Luitjes

Sportlaan 149, T 06 83 03 08 38,

E ria@mixmarketing.nl

Sjaak Blom

Pauwenlaan 10, T 06 51 79 82 13

E blom.bruin@hotmail.com

Marjet Steenhuisen

Nieboerweg 239, T 06 43 90 33 86.

E marjetsteenhuisen@gmail.com

Ruud van der Hoofd (webmaster)

E webmaster@vogelwijkdenhaag.nl

E-mailadressen

dvanrietschoten@ziggo.nl en/of

redactie@vogelwijkdenhaag.nl

Website wijkvereniging

www.vogelwijkdenhaag.nl

Aan- en afmelden van leden

T 06 - 24 77 87 21 of

E leden@vogelwijkdenhaag.nl. Zie verder achterin onder 'Ledenadministratie'

Verschijsning: 10 x per jaar

Oplage: 1900 exemplaren

Druk

Pasmans Drukkerij

Forellendaal 400, 2553 LP Den Haag

T (070) 397 71 71

E info@pasmans.net

Ingezonden kopij

Journalistieke bijdragen of brieven van lezers zijn van harte welkom. De redactie behoeft het niet eens te zijn met de inhoud van ingezonden brieven, maar behoudt zich het recht voor niet-inhoudelijke redactionele wijzigingen aan te brengen of al te uitvoerige teksten te bekorten. In bijzondere gevallen is de redactie en/of het bestuur gerechtigd ingezonden stukken niet te plaatsen.

Van de Redactie

Door Dick van Rietschoten

Wat hebben we de afgelopen jaren meewarig om hen gelachen, die Chinese toeristen die door Den Haag, Amsterdam, Madurodam of de Keukenhof liepen met een mondkapje op. Vanwaar die overdreven smetvrees in een schoon land als het onze? Doe normaal zeg! De laatste tijd echter kijken we dankzij de corona- of covid-pandemie al helemaal niet meer op van een mondkapje. We dreigen het zelfs heel gewoon te gaan vinden.

Toegegeven: op zomervakantie in Frankrijk (waar het overall opvallend rustig was) was het aanvankelijk wel irritant dat je om de haverklap bij het betreden van een kerk, winkel, museum of hotellobby een mondkapje moest aangorden. Toch raakte je er op den duur aan gewend en werd het zelfs een automatisme. Niet alleen omdat je de achtergrond van die maskerdraagplicht wel (enigszins) snapte, maar ook omdat de maatregel afgezien van kinderen onder de tien iederéén raakte, zonder aanzien des persoons. Je zat allemaal in hetzelfde schuitje. Zo ontstond er zowaar ook nog een soort solidariteitsgevoel.

Dat neemt niet weg dat het toch weer een verademing was terug te zijn in Nederland, waar je wel gewoon zonder monden neusbedekking kon winkelen. Je moet er toch niet aan denken dat ook hier het mondkapje een vast attribuut of kledingstuk wordt dat je te allen tijde bij je moet hebben en dat je bijna als crimineel wordt beschouwd als je je niet aan de draagregels houdt. Criminelen zijn er al genoeg. Ook in onze wijk sloegen ze in de alweer bijna voorbijge zomperiode diverse malen toe, niet alleen met woninginbraken en pogingen daartoe (gebruikmakend van slinkse trucjes om te achterhalen of bewoners al dan niet met vakantie zijn), maar ook door in te breken in auto's en die te ontdoen van waardevolle elementen en onderdelen.

Op een van de groeps-apps van Vogelwijk Veilig die onze wijk rijk is, werd onlangs weer eens de benaming 'inbrekersgilde' van stal gehaald. Een volkomen foute aanduiding, die de suggestie wekt dat inbrekers een edel ambacht beoefenen. We zijn niet zo van de grove taal, maar wat ons betreft mag hier best van inbrekerstuig worden gesproken. Gelukkig zijn op 23 augustus aan de Pauwenlaan twee van deze lieden gearresteerd. We wensen u veel plezier met dit septembernummer. En hebt u tips of nieuwtjes of vermeldenswaardige eigen ervaringen, mail ons dan. We zijn er blij mee! Zie de mailadressen in de kolom hiernaast.

De wijk in Vogelvlucht

Door Redmar Wolf, voorzitter wijkvereniging De Vogelwijk

Groundhog Day (ook wel: Murmeltiertag) is een feestdag die in de Verenigde Staten en Canada elk jaar op 2 februari wordt gevierd. Op deze dag zou de bosmarmot (Engels: groundhog) volgens de folklore ontwaken uit zijn winterslaap en zich buiten zijn hol wagen. De traditie wil dat het dier dan het einde van de winter kan voorspellen aan de hand van zijn eigen schaduw. Ziet de bosmarmot zijn eigen schaduw, dan zal hij terugkeren naar zijn hol en duurt de winter nog zes weken. Ziet hij zijn schaduw niet en keert hij niet terug naar zijn hol, dan is het einde van de winter nabij. Een wat merkwaardig gebruik, dat in sommige plaatsen niettemin groots wordt gevierd. Zoals bijvoorbeeld in Punxsutawney in de staat Pennsylvania, waar elk jaar tienduizenden zich vergapen aan het wedervaren van de lokale bergmarmot Punxsutawney Phil, een evenement dat via livestream te volgen is.

De viering van *Groundhog Day* in Punxsutawney staat centraal in de gelijknamige film over de norse televisieverslaggever Phil Connors die, zeer tegen zijn zin, voor de zoveelste maal verslag moet doen van dit folkloristische evenement. Als gevolg van bijzondere atmosferische omstandigheden komt de verslaggever (in de film gespeeld door Bill Murray) terecht in een tijdslus, waardoor hij elke ochtend weer aan het begin van dezelfde dag wakker wordt. Zijn leven verwordt aldus tot een eideloze herhaling van dezelfde dag. Wat hij ook doet, elke ochtend begint weer dezelfde dag. Uiteindelijk weet Phil zich de nodige vaardigheden aan te leren (hij heeft toch tijd in overvloed), verovert hij het hart van zijn *love interest* en wordt de tijdslus doorbroken. Op een

ochtend is het dan echt de volgende dag en gaat het leven verder.

De film is inmiddels zo bekend, dat 'Groundhog Day' een vaste uitdrukking is geworden voor gebeurtenissen die zich steeds herhalen. En daar is het bruggetje met onze huidige situatie hier in Nederland en bij ons in de wijk. Door de vele vanwege het coronavirus afgepaste activiteiten en het verplichte thuiswerken lijkt het soms dat je telkens dezelfde dag overdoet. Anders dan in de film is bij ons helaas een doorbreking van deze tijdslus nog niet in zicht. Onze wereld is ontegenzeggelijk kleiner geworden. Maar in plaats van een ontwaken in Punxsutawney worden we elke ochtend wakker in de Vogelwijk.

Dat neemt niet weg dat veel wijkbewoners de afgelopen maanden ondanks het nog steeds rondwarende virus de gelegenheid te baat hebben genomen om met zomervakantie te gaan. De sleur doorbroken. Wel was het in veel gevallen een vakantie die minder ver weg ging dan oorspronkelijk de bedoeling was. Gelukkig konden niet alleen de vakantiegangers maar ook de thuisblijvers veelvuldig genieten van prachtig weer en hoge temperaturen, met name in augustus. En, anders dan in de film, schrijden de seizoenen gewoon voort. De dagen worden alweer korter, het licht roder en de bladeren bruiner.

Ook al staan vele sociale activiteiten in onze wijk noodgedwongen op een laag pitje, de bouwactiviteiten vorderen wel gestaag. Het nieuwbouwproject de *12 Pauwen* aan de Sportlaan, waar eens de kerk stond, nadert z'n vol-

tooiing. Nog wat metselwerk en de dakpannen erop en klaar is Kees. Het toekomstige appar-

tementencomplex *Hellasduin* bij de atletiekbaan aan de Laan van Poot zal dit najaar van de grond komen, hoewel het dan nog een jaar duurt eer alles gereed is. Het zou mooi zijn als we de nieuwe bewoners op deze locaties uiteindelijk in een van coronabeperkingen ondane wijk kunnen verwelkomen! In de tussentijd lijken de dagen soms misschien wat op elkaar, maar zo erg als voor Phil Connors in Punxsutawney is het gelukkig niet. 'Houd vol!', zou ik zeggen.

Redmar Wolf

Voorzitter Wijkvereniging De Vogelwijk

Wandelen onderlangs de Sportlaan

Door Dick van Rietschoten

Al vaker is in dit blad de aandacht gevestigd op de rijke fotocollectie van het Haags Gemeentearchief die op internet te vinden is. Wie op z'n computer, laptop, i-pad of telefoon de zoekterm *Beeldcollectie Den Haag* of *Beeldbank Den Haag* hanteert, komt er vanzelf in terecht. Let op: het is een verslavende bezigheid. Want als je eenmaal in dat zwembad vol oude en recente foto's bent gedoken, wil je er voorlopig niet meer uit. Er is zoveel te zien en er zijn zoveel afbeeldingen waarbij je langdurig kunt wegmijmeren – bijvoorbeeld bij foto's van straten uit je Haagse jeugd of hoogbejaarde plaatjes van je huidige woonomgeving – dat je er makkelijk uren mee zoet kunt zijn. Het aardige is ook dat de fotocollectie nog voortdurend wordt uitgebreid en dat je dus steeds weer nieuwe ontdekkingen kunt doen.

Niveaoverschil

In de categorie 'Mijmerfoto's uit de Vogelwijk' heeft bijgaande afbeelding een hoge notering. We zien op deze foto uit het najaar van 1942 een deel van de huizenrij aan het begin van de Sportlaan (tegenwoordig de nummers 1-73)

waar toen nog een prachtig landschappelijk niveauverschil bestond. Vanaf het straatniveau, met de trambaan van lijn 2 die naar het toenmalige Staatsspoor leidde, zag je enkele meters lager onderaan het talud de Haagse Beek kabbelen. Daarnaast liep een wandelpad in de richting van de (oude) Houtrustbrug. Het torenspitsje rechts op de foto is van de Houtrustkerk aan het eind van de Beeklaan, die wonderwel gespaard zou blijven voor de Duitse afbraakwoede ten behoeve van de (anti-)tankgracht, die dit idyllische tafereel voorgoed onmogelijk zou maken.

Overtollig zand weggescheept

Door Dick van Rietschoten

Maandag 17 augustus was om verschillende redenen een gedenkwaardige dag. Het begon er al mee dat op diverse plaatsen langs de duinrand aan de Laan van Poot modderige zandplekken waren ontstaan, veroorzaakt door zomers noodweer (storm, onweer, slagregens) in de voorafgaande avond en nacht. Op het duinpad dat van de kop van de De Savornin Lohmanlaan naar zee loopt, hadden wind en regen zelfs zodanig huisgehouden dat er halverwege haast geen doorkomen meer aan was. De gemeente, de laatste tijd geregeld bekritiseerd wegens veronachtzaming

van het stuifzandprobleem in de duinen, had hier kennelijk alarmerende signalen over ontvangen, want aan het eind van de ochtend arriveerden een shovel en een tractor met aanhangwagen bij het getroffen duinpad. Gedurende enkele uren werden vele tientallen kubieke meters nat zand op en langs het pad weggescheept en naar het strand gebracht. Op andere stuif- en modderplekken bleef het overtollige zand echter helaas nog lang liggen en na de zomerstorm Francis van 26 augustus kon men op veel plekken helaas weer opnieuw met zandruimen beginnen.

Zandafvoer op het De Savornin Lohmanpad

Zandmodderstroom bij duinpad aan de Laan van Poot

Stroomstoring

Memorabel was 17 augustus overigens vooral door de stroomstoring die een flink deel van de stad vanaf ongeveer half elf 's morgens gedurende acht uur platlegde. De elektriciteit viel uit in een deel van de binnenstad, in het Statenkwartier, Duindorp, Scheveningen-dorp en het deel van de Vogelwijk van Houtrust tot en met de Nieboerweg. In totaal gingen zo'n 37.000 huishoudens en bedrijven 'op zwart'. Vele winkels moesten noodgedwongen de

deuren sluiten, een groot aantal trams kon niet meer voor- of achteruit en het sinds de coronacrisis sterk uitgedijde leger van thuiswerkers zat in de stroomloze gebieden met de handen in het haar omdat computers en laptops geen voeding meer kregen. Wie geluk had, kon nog wel iets met z'n mobiele telefoon doen. In het centrum was de storing al vrij snel verholpen, maar voor de overige gedupeerden duurde het nog tot een uur of zeven 's avonds eer alles weer normaal was.

Een babyboomer van 1945 met diepe Vogelwijkwortels

De turbulente loopbaan van Aad Romijn

Door Dick van Rietschoten

Wie het levensverhaal van Aad Romijn (74), geboren en getogen in de Vogelwijk, wil horen, moet er minimaal drie uur voor uittrekken. En dan nog heb je enkel zicht op de grote lijnen. Z'n levenspad slalomt door een rijk gevarieerd landschap met onder meer groente en fruit, ijsrevues, theatervoorstellingen, een abattoir, de velden van Quick, telex- en fax-apparatuur en een Weense koffiebar in het hart van Den Haag. „Ik ben altijd een ondernemend type geweest”, erkent hij. „Net als m'n vader.”

Bij zijn geboorte behoorde Aad Romijn tot de kopgroep van het grote peloton naoorlogse babyboomers. Verwekt in het voorjaar van 1945, met de bevrijding in zicht, en in december van dat jaar in de wieg beland. Zijn babykamer bevond zich bijna aan het eind van de Sportlaan, die destijds niet verder reikte dan de Buizerdvijver. „Dat huis had toen nog nummer 164, maar sinds begin jaren vijftig is het 285”, tekent hij aan. Hier groeide Aad op en tot zijn genoegen woont hij er nog steeds in de buurt, aan de Godetieweg. „De Vogelwijk zit in m'n hart. Ik heb er geweldige herinneringen aan en ken er nog steeds veel mensen.”

Tuindersbedrijf

„Mijn familie had vóór mijn geboorte al een band met de Vogelwijk”, zegt hij, „want tussen 1926 en 1932 had een oom van mij, ook een Romijn, een groentezaak op het winkelpleintje aan de Mezenlaan, hoek Leeuweriklaan. Tot begin jaren zestig is dat nog een groentewinkel gebleven. Mijn vader was met twee broers in de groentebusiness opgegroeid: m'n opa had namelijk een tuindersbedrijf op de grens met Loosduinen en was toeleverancier voor

enkele winkels, zoals die aan de Mezenlaan.” „In 1932 begonnen mijn vader en moeder als pasgetrouwd stel een groente- en fruitwinkel in de Molenstraat, midden in de stad. Ook deels met producten uit de tuinderij van mijn opa. En voor ik het vergeet: mijn moeder was van origine een Duitse. Ze kwam in de jaren twintig vanuit Beieren naar Nederland om hier als dienstmeisje te gaan werken. Je had hier toen heel veel Duitse dienstmeisjes. Dankzij m'n moeder en haar familie heb ik later vloeiend Duits leren spreken. En ook dankzij m'n moeder is mijn vader in de oorlogsjaren een paar keer uit netelige situaties gered.”

Sportlaan

Toen Hitlers leger hier nog maar net was binnengevallen, had vader Romijn genoeg van zijn groentezaak in de binnenstad. Hij deed 'm van de hand, schafte een vrachtwagen aan en begon een expeditiebedrijf. Het jonge echtpaar Romijn woonde in de Vreeswijkstraat en kreeg daar twee zoons. Aad werd in 1945 nummer drie en daarna zou er nog een jongetje komen. Geduldig legt Aad uit hoe het kwam dat de

Aad als peuter in 1947 bij zijn huis aan de Sportlaan

Sportlaan zijn thuisbasis werd. „Kort na de bevrijding kreeg mijn vader een klant die een aantal huizen op de Sportlaan bezat. De Duitsers hadden die huizen danig beschadigd. De eigenaar bood mijn vader en zwangere moeder een van die panden te huur aan. Maar *part of the deal* was dat mijn vader dan met zijn vrachtwagen in België goed vensterglas, hout en andere bouwmaterialen zou gaan halen om die woningen weer op te knappen, want in Nederland was dat allemaal moeilijk verkrijgbaar en van slechte kwaliteit. Zo geschiedde. Op 1 november vond de verhuizing naar de Sportlaan plaats en vlak na kerst beviel mijn moeder van mij.”

Kiosk en fietsenstalling

Nu ze zo dicht bij het strand woonden en het gewone leven weer op gang kwam, kreeg vader Romijn een idee voor een aardige bijverdienste. Aan het eind van de De Savornin Lohmanlaan, waar de Laan van Poot uitmond, stond een flinke houten container die de Canadezen daar hadden achtergelaten.

Die mocht Romijn senior van de gemeente ombouwen tot kiosk voor de verkoop van ijs, frisdrank, koek en snoep. Kort daarna voegde hij er nog een bewaakte fietsenstalling aan toe en een paar jaar later bouwde hij zelfs een strandtent, ongeveer op de plek waar nu Millers staat.

„Die tent heeft hij begin jaren vijftig alweer verkocht”, vertelt Aad. „Maar die kiosk en de fietsenstalling zijn er nog heel lang gebleven en waren belangrijke elementen in mijn jeugd. Al vanaf m’n achtste of negende jaar liep ik in de zomer met m’n broers met een tas of trommeltje op mijn buik bij de fietsenstalling rond om kaartjes uit te geven. Een dubbeltje voor een fiets en vijftien cent voor een brommer. Ik heb geweldige jeugdijaren gehad, niet alleen door die stalling, maar ook door de fantastische omgeving, zo dicht bij de zee en het strand, met de bunkers die er nog stonden, met de stille straten waar je naar hartenlust kon spelen en de hoge duinen waar je ’s winters met een slee in de sneeuw keihard vanaf kon roetsjen.”

Lederhose

„Ik zat op de rooms-katholieke Theresiaschool, die tegenwoordig De Parkiet heet, met meneer Wellink als schoolhoofd. Hij was de vader van Nout, die een klas hoger zat en later president van de Nederlandsche Bank zou worden. Haha, ik weet nog hoe mijn klasgenoten reageerden toen ik op een dag dankzij mijn Beierse familie van moederskant in een lederhose naar school kwam. Voor mij en m’n broers waren dat hele normale broeken, maar de rest vond het gek.”

Na de net niet met een diploma afgeronde mulo aan de Hortensiastraat belandde Aad – in de traditie van z’n vader en opa – als verkoper van groente en fruit in een Loosduinse winkel. Maar niet voor lang, want al snel moest hij ’s konings wapenrok aan. Hij haalde het militaire ‘groot rijbewijs’, werd chauffeur op een Centurion-tank en kreeg uiteindelijk

een functie in een reparatie- en onderhoudswerkplaats voor tanks in Amersfoort.

„Toen dat achter de rug was, op m'n eenentwintigste, had ik echt geen flauw idee wat ik verder met m'n leven wilde”, herinnert Aad zich. „Maar op een avond kwam ik in Café De Burcht aan het Lijsterbesplein in gesprek met een zekere Jan Kersten. Die bleek impresario te zijn van de *Wiener Eisrevue*, waarvan op dat moment een show in de Houtrushallen draaide. Hij had een vacature voor iemand die het licht kon bedienen. Nou, dat leek me wel wat.”

Sjoukje Dijkstra

„Zo begon een periode van vijf jaar, waarin ik met de Eisrevue door de Benelux en Duitsland toerde en geleidelijk de rechterhand van Kersten werd. Nou ja, zeg maar rustig: mede-organisator. Wat een tijd! Ik had nog geen vaste vriendin, maar zat daar continu tussen al die kunstschaatssters, als zowat de enige haan in het kippenhok. Later werd de *Wiener Eisrevue* overgenomen door Holiday On Ice,

waar ook Sjoukje Dijkstra bij zat. Ik ben zelfs nog een poosje privé-chauffeur van Sjoukje geweest.”

Van het één kwam het ander. Het is een afgekloven cliché, maar in de jaren zeventig leken Aads carrièrestappen zich inderdaad bijna vanzelfsprekend aaneen te rijgen. Via zijn ijsrevues leerde hij journalist Henk van der Meijden kennen, die een eigen theaterproductiebureau was begonnen. Er volgde een samenwerking van een jaar, waardoor Aad betrokken raakte bij onder meer voorstellingen van het Russisch Staatscircus en de spetterende shows van de Harlem Globetrotters.

„In die tijd raakte ik hevig verliefd op de Haagse jazz-zangeres Jeanette Cordee, die eigenlijk Van der Touw heette en familie was van de destijds bekende vleestransporteur Piet van der Touw. Ik heb vijf jaar met haar samengewoond.”

Slachthuis

In 1973 werd Aad op dringend aanraden van enkele Vogelwijkvrienden lid van Quick. „Ze

Overzicht van de hoek Laan van Poot – De Savornin Lohmanlaan in 1959, met de snack-kiosk van de familie Romijn

vonden dat ik meer lichaamsbeweging nodig had en minder vaak in de kroeg moest hangen, haha! Maar het leidde wel tot een lidmaatschap dat tot op heden voortduurt. Een stervoetballer ben ik nooit geworden, maar het deed me wel goed. Ik ben nog geruime tijd captain geweest van een veteranenelftal. Toen ik met voetballen was begonnen, nam ik ook nog een andere goede beslissing: omdat ik ervan baalde dat ik de mulo nooit had afgemaakt, ging ik de handelsavondschoon doen en haalde zowaar na een paar jaar het diploma.”

Via zijn zingende vriendin en haar connecties met Van der Touws vleestransportbedrijf kreeg Aad in 1974 een baan als bedrijfsleider bij een exportbedrijf in vlees. „Daardoor kwam ik in het wereldje terecht rond het toen nog bestaande gemeentelijke slachthuis in het Laakkwartier. Gekke avonturen heb ik daar beleefd, zoals die keer dat er een spoedklus moest worden opgeknapt en ik hoogstpersoonlijk met een rijder in een vrachtwagen naar de Pools-Tsjechische grens ben gereden om 18.000 kilo paardenvlees op te halen. Dat was toen nog achter het IJzeren Gordijn hè! En ik had niet eens een vrachtwagenrijbewijs, maar enkel ervaring als tankbestuurder in militaire dienst!”

Telex, fax en pizza

Nippend aan een glas Bitter Lemon vertelt Aad over zijn volgende carrièreswitch, in 1979, naar een totaal andere branche: de telecommunicatie. Met een compagnon begon hij in een kantoor aan het Noordeinde een bedrijf dat telexberichten supersnel de wereld rond kon sturen. „Dat liep lekker. We hadden heel wat grote ondernemingen als klant, zowel uit Nederland als België. Later heb ik een fax-servicebureau opgezet, met een kantoor in de Molenstraat, waar ooit mijn ouders een groentezaak hadden gehad. Dat faxen werd een enorm succes. Allerlei ondernemingen die belangrijke boodschappen aan

grote hoeveelheden klanten en relaties wilden sturen, klopten bij ons aan: reisbureaus, auto-importeurs, fruitexporteurs, luchtvaartmaatschappijen, havenbedrijven, noem maar op. We hadden 24 faxen staan en beheerden in totaal zo’n 225.000 faxnummers die onze klanten aan ons hadden toevertrouwd. Ja, dat was allemaal nog vóór het tijdperk van internet en e-mail!”

„Maar schrik niet”, vervolgt Aad lachend, „want tijdens het telex- en faxavontuur heb ik midden jaren tachtig ook nog iets héél anders erbij gedaan. Met een paar vrienden begon ik onder de naam *Pizza Express* een pizzabezorgingsbedrijf. Dat was hartstikke nieuw in Nederland, dat bestond nog niet. De pizza’s werden gebakken in een pand aan de Loosduinseweg en met een paar brommertjes rondgebracht. Uiteindelijk zijn na drie jaar de rechten verkocht aan een Engels bedrijf dat ook *Pizza Express* bleek te heten en z’n vleugels wilde uitslaan naar Nederland.”

Horeca

„Wil je het eind van het liedje nog horen? In 2001 ben ik de horeca in gegaan. Ik werd eigenaar en uitbater van de koffiekiosk *Vienna*, gevestigd op de Plaats, vlakbij de Gevangenpoort en de Hofvijver. Prachtige plek. Bijna elf jaar heb ik daar de boel gerund. Intussen had ik een relatie gekregen met Ivonne, barvrouw bij *Café Le Duc* aan het Noordeinde, dat trouwens ook nog een paar jaar in mijn bezit is geweest. Een beeldschone dame, nog steeds! Tien jaar geleden zijn we getrouwd.”

Aan het eind van het gesprek peinst Aad ietwat filosofisch voor zich uit. „Het is bijna niet te bevatten hoeveel mensen ik in mijn leven heb leren kennen, vooral in die jaren waarin het Hofkwartier mijn werkomgeving was. Winkeliers, schrijvers, politici, advocaten, zakenlieden van allerlei slag en natuurlijk ook horeca-collega’s. De horeca veraangenaamt het leven aanzienlijk. Ja toch? Lunchen, borrelen, dineren.... Eigenlijk vind ik lunchen

nog leuker dan dineren. Zo vaak mogelijk per week ga ik al dan niet met Ivonne ergens lekker aan de lunch. En dan liefst in die buurt, grofweg tussen de Koninklijke Stallen en de Bijenkorf. Daar voel ik me thuis, net als op de Godetiaweg en net als in de Vogelwijk, die van nul tot 24 jaar mijn natuurlijke omgeving is geweest.”

„Ivonne en ik genieten nog elke dag van het leven. Ruim een halve eeuw heb ik gewerkt en daar pluk ik nu de vruchten van. Als zelfstandig ondernemer heb ik goed voor m'n oude dag gezorgd. Bij wijze van appeltjes voor de dorst kocht ik in de loop der tijd een aantal garages en opslagruimten, die ik nog steeds verhuur. Ik heb dus een goed pensioen. Mij hoor je niet klagen.”

Aad met echtgenote Ivonne bij 'Konditorei' Vienna op de Plaats

Nieuwe 5G-telefoniemast bij atletiekbaan Laan van Poot

Telecommunicatiebedrijf T-Mobile heeft op 14 juli bij de gemeente een vergunningsaanvraag ingediend voor de bouw van een bijna 25 meter hoge zendmast bij de atletiekbaan aan de Laan van Poot. Deze mast, die dient ter ondersteuning van het nieuwe supersnelle netwerk op basis van 5G-technologie, komt te staan op een plek die enkele tientallen meters is verwijderd van de oude mast die er sinds vorig jaar al stond. Laatstgenoemd bouwwerk werd in de nacht van 3 op 4 mei als gevolg van brandstichting door (naar wordt aangenomen) anti-5G-activisten onherstelbaar vernield.

In overleg met de gemeente is gekozen voor een nieuwe locatie. De mast zal weliswaar eigendom zijn van T-Mobile, maar andere netwerkproviders zullen er tegen vergoeding ook gebruik van maken. In de vergunningsaanvraag staat dat de betreffende locatie 'cruciaal is voor de dekking' van het 5G-netwerk. Het is aannemelijk dat de zogeheten omgevingsvergunning dezer dagen zal worden verleend. Wanneer de bouw zal beginnen is nog niet bekend.

Een inspirerende en uitdagende leesclub
van acht vrouwen

‘Diepgang en lol gaan hand in hand’

Door Anja Knoope

In onze wijk zijn diverse leesclubs actief. Een ervan is het boeken verslindende gezelschap rond Mieke Douma en Eveline Asselbergs. Acht leden telt de club momenteel. Allemaal vrouwen, van wie er vijf in de Vogelwijk wonen.

Mieke en Eveline

Zodra ik de gezellige woning van Mieke aan de Eendenlaan binnenkom, wordt mijn blik getrokken naar de stapel boeken die zij alvast heeft uitgestald. We zijn meteen in gesprek. Het zijn de boeken die de afgelopen periode in clubverband aan bod zijn geweest. Ze laten meteen de enorme diversiteit zien van wat er gelezen en besproken wordt.

Op de stapel liggen onder andere *Narziß en Goldmund* van Herman Hesse (uit 1930), dat ik héél lang geleden ook heb gelezen, enkele recente boeken van Oek de Jong en Marieke Schermer, maar ook *De Vergelding* van Jan Brokken (uit 2013) over het drama dat zich in de Tweede Wereldoorlog in het dorp Rhoon afspeelde.

Verschillende samenstellingen

Mieke en Eveline zijn lid van deze leesclub, die al vóór 2000 in verschillende samenstellingen actief was. Er bleven steeds een paar mensen over en die werden weer aangevuld met nieuwe lezers. Toen Eveline (50) en Mieke (52) vijf jaar geleden met nog één ander lid overbleven, hebben zij alle drie twee andere leden ingebracht. Nu zijn ze met z'n achten - allen vrouw - tussen de 45 en 52 jaar en al ruim vier jaar actief in deze samenstelling. Mieke is maatschappelijk werker bij de organisatie Visio, waar ze visueel beperkte mensen ondersteunt in het kader van verliesverwerking en zingeving. Eveline is advocaat en mediator en heeft met een compagnon een eigen kantoor 't Hart & De Zaak Advocaten. De andere leden zijn: Anneleen, Hansi, Noor, Eveline (nog één dus), Geke en Sonja.

Uiteenlopende reacties

Gevraagd naar hun redenen om lid te worden van een leesclub zeggen Mieke en Eveline dat veel mensen van lezen houden, maar dat de rust om daadwerkelijk te lezen er door werk en kinderen nog wel eens bij inschiet. Het meedoen met een leesclub dwingt je om een gekozen boek te lezen en vormt zo een stok achter de deur. „Bovendien is het gelezen boek een mooie aanleiding om met elkaar in gesprek te gaan”, zegt Eveline.

Mieke beaamt dat en vult aan dat het lezen van iets anders dan je eigen voorkeur je blik verruimt. „De verschillende wijzen van kijken naar hetzelfde thema zijn inspirerend en laten je zelf ook weer anders kijken”, zegt ze. „Door de verschillende persoonlijkheden, achtergronden en beroepen die in de club samenkomen, wordt er soms zeer uiteenlopend op een boek gereageerd, en dat is juist uitdagend. Laatst hadden we dat nog met *Zwarte Schuur* van Oek de Jong. Zelf ben ik daar helemaal in opgegaan en dan wordt je bijna iets afgepakt als iemand anders het boek een 'foefje' noemt en het afkraakt. Maar de discussie vanuit die

Minibieb van vrouwelijke auteurs

In de tuin van Eendenlaan 6 heeft Mieke Douma een zogeheten minibieb ingericht. Dit is een kastje met boeken waaruit buurtgenoten en voorbijgangers boeken kunnen meenemen, lenen of ruilen.

Mieke wil haar minibieb volledig inrichten met vrouwelijke auteurs omdat mannelijke auteurs veelal gemakkelijker aandacht krijgen. Aanleiding hiervoor is de podcast 'Andreas Burnier of hoe je op een klein vlot blijft drijven.' Mieke doet bij dezen een oproep aan Vogelwijkbewoners om literatuur van vrouwelijke auteurs voor haar minibieb beschikbaar te stellen en haar te 'bevrijden' van boeken van mannelijke auteurs.

verschillen is zeer inspirerend. Je moet het leuk vinden om verschillende meningen te horen. Een open mind hebben hoort daarbij.”

Afwisseling

De leesclub komt om de vijf á zes weken bij elkaar, steeds bij iemand anders, en om beurten kiezen ze een boek om te lezen. Het boek wordt gekozen door degene bij wie de volgende bijeenkomst zal plaatsvinden. Eveline: „Dat gebeurt wel enigszins in consensus hoor. We houden ervan om fictie en non-fictie af te wisselen en ook van afwisseling in thematiek. De inbrenger heeft het boek vaak ook nog niet gelezen maar is er wel nieuwsgierig naar.” Af en toe wordt een schrijver uitgenodigd. Zo is dat bijvoorbeeld gegaan met Thorsten Wege, een auteur die dichtbij woont, in de wijk Bohemen. Thorsten (1975) is de zoon van een Nederlandse moeder en een Duitse vader. In zijn boek *Onze heimat is niet meer* tekende hij het verhaal op over zijn Duitse opa, die gedurende zijn leven twee wereldoorlogen meemaakte en dagboeken heeft bijgehouden. De hoofdpersoon groeide op in het voormalige Pruisische Stettin, dat na de Tweede Wereldoorlog toegevoegd werd aan Polen. Eveline: „Het was interessant om over die periode te

lezen vanuit het perspectief van een Duits burger en er later met Thorsten zelf over te praten.” (Meer informatie over dit boek: zie de webwinkel van www.bookscout.nl).

Op de avond dat het gelezen boek in de club besproken wordt, zorgt degene die het boek heeft ingebracht ervoor dat er recensies voorhanden zijn en eventueel een interview met de schrijver of ander materiaal. Soms krijgt de bespreking nog een ander vervolg. Mieke: „Nadat we *Hoor nu mijn stem* van Franca Treur hadden behandeld, zijn we zelfs met elkaar naar een lekenpreek van Franca in de Kloosterkerk geweest. We gaan altijd diep op het onderwerp in, maar we hebben ook veel lol met elkaar.” Eveline: „Het zegt ook wel wat dat met zo'n grote groep bijna nooit iemand afwezig is.”

Vriendinnengroep

In het begin met vijf nieuwe mensen ging het er vrij formeel aan toe en was de ene avond meer geslaagd dan de andere. „Maar door het samen lezen leer je elkaar wel op een andere

manier kennen”, zegt Eveline. „Intussen zijn we een vriendinnengroep geworden. Maar bij iedere bijeenkomst staat toch het gekozen boek centraal.” Mieke: „Het gaat vaak over: ‘Wat doet het boek met je? Wat vond je er goed aan? Zijn er bepaalde passages waar je dieper op in wilt gaan?’ Zo creëren we met elkaar een intieme sfeer waarin iedereen aan bod komt.”

De structuur van de besprekavonden is als het ware organisch ontstaan. Eveline: „Bij de start om half negen in de avond gaat het altijd eerst over hoe het met iedereen gaat, onder het genot van thee en soms koffie. Later in de avond komen daar wijn en kaasjes bij.” Mieke: „Na de uitwisseling van reacties worden recensies voorgelezen en als laatste geven we allemaal een gemotiveerd cijfer over het gelezen boek. Die scores houden we bij en vergelijken die met eerder gegeven cijfers.”

Voor Mieke en Eveline is de avond geslaagd als het gesprek naar aanleiding van het boek diepgang heeft en als ze plezier hebben gehad, soms ook over de inhoud van het boek. Mieke: „Een succesvolle avond maakt energie vrij en maakt dat wat er besproken is langer doorwerkt in je gedachten.”

Zelf een leesclub beginnen?

Mieke wijst op de stichting Senia voor ondersteuning bij het beginnen van een leesclub. Ook als je aansluiting zoekt bij een bestaande leesclub bemiddelen zij hierin. Senia is er ook voor clubs die kiezen voor luisterboeken en clubs die muziek willen beluisteren. De stichting geeft zelfs een gratis leeswijzer uit. Zie www.stichtingsenia.com

„Het makkelijkst is dat je gewoon maar met twee of drie mensen begint en dat ieder er binnen z'n kring leden bij vraagt”, zegt Mieke. „De eerste keer maak je dan met elkaar afspraken over de aanpak.” „En voldoet het niet, dan stop je simpelweg”, lacht Eveline.

*'Een succesvolle
avond maakt
energie vrij'*

Schrijfster Franca Treur tijdens haar 'lekenpreek' in de Kloosterkerk, die door leden van de leesclub werd bijgewoond

Bouwproject Hellasduin in stroomversnelling

Door Dick van Rietschoten

De bouw van het appartementencomplex *Hellasduin* bij de atletiekbaan aan de Laan van Poot is het afgelopen halfjaar na een periode van stagnatie in een stroomversnelling terechtgekomen. Voordat eind juli de vakantie voor de bouwvaksector aanving, bood het bouwterrein de passanten al een indrukwekkende blik in de ‘onderbuik’ van het complex met de kelder- en parkeerruimten.

„Vanaf eind september gaan we al de hoogte in”, zegt Irene van Geest, voorzitter van de ‘Kopersgroep Hellasduin’ die bestaat uit de toekomstige eerste bewoners. „Oorspronkelijk waren we van plan om in mei een officiële eerstesteenlegging te organiseren, maar vanwege de coronatoestanden hebben we dat maar een poosje opgeschort. De virusrisico’s bestaan weliswaar nog steeds, maar we gaan toch proberen om binnenkort met een bescheiden fees-

telijk samenzijn iets ceremonieels te doen om het verrijzen van het complex te markeren.”

Pech

De stagnatie in het bouwproces tijdens de lente was volgens Irene een kwestie van „procedurele pech”. Nadat in februari met een geavanceerde techniek de damwanden in de grond waren aangebracht, moest er eerst een maand ‘uithardingstijd’ in acht worden

genomen. „Dat was vanzelfsprekend al ingecalculeerd”, zegt ze. „Maar half maart kon de geplande voortzetting van de werkzaamheden helaas nog niet doorgaan. Dat had twee oorzaken: enerzijds de net ontstane coronapaniek en anderzijds het feit dat de gemeente nog wat puntjes op de i wilde zetten. Die houding van gemeentelijke kant was op zich wel begrijpelijk, want omdat hier wordt gebouwd op puur zand, zonder heipalen, moet je extra veel belang hechten aan begrippen als veiligheid, zekerheid en zorgvuldigheid. Maar ja, wij vonden dat oponthoud natuurlijk wel frustrerend. Wij wilden dóór. Dus je begrijpt hoe opgelucht we waren toen de hele machinerie weer op gang kwam.”

Oplevering

De eerste bewoners van de 42 appartementen zullen nog ruim een jaar moeten wachten voor ze hun nieuwe onderkomens kunnen be-

trekken. „De oplevering is gepland in het laatste kwartaal van 2021”, zegt Irene van Geest. „Afhankelijk van voor- of tegenspoed kan dat dus zijn in oktober, november of zelfs pas in december.” Ondanks het feit dat velen trappelen van ongeduld, is er nog niemand van de kopersgroep afgehaakt. Niet zulk goed nieuws dus voor de vier gegadigden die nog op een wachtlijst staan.

Intussen worden achter de schermen al diverse voorbereidingen getroffen voor de periode waarin Hellasduin z'n deuren gaat openen. Lachend vertelt Irene dat een *petit comité* van aanstaande bewoners nu al bezig is om samen met de tuinontwerpers van het Haagse bedrijf *House of Green* een ontwerp te maken voor de groenbeplanting rond het complex. „Dat heeft meer voeten in de aarde dan je op het eerste gezicht zou zeggen, want ook de gemeentelijke Welstandscommissie heeft daarbij een stem in het kapittel.”

‘Mijn eerste cursus gaf ik thuis op zolder’

Saskia Gras, wegwijzer in kunst en architectuur

Door Sjaak Blom

Zou ze net als haar man Kees de helft van het jaar in hun vakantiehuis in Frankrijk willen doorbrengen? „Nee, dan zou ik Den Haag en de Vogelwijk te veel missen, de prachtige natuur ook, de topmusea, de bioscoop en de bibliotheek. En ik heb hier mijn werk natuurlijk.”

Aan het woord is kunsthistorica Saskia Gras, wonend aan de Wildhoevflaan, die nu al jaar in jaar uit cursussen kunstgeschiedenis en architectuur verzorgt, onder meer in de Vogelwijk. Deze maand begint ze, ditmaal in de nabijgelegen Bergkerk, met twee nieuwe lessenreeksen: *Moderne Kunst van 1945 tot 2000* en *Kunstenaresen door de eeuwen heen*.

„Ik ben graag op vakantie in ons huis in Frankrijk, net onder Limoges, en ik kan er ook prima werken. Maar ik ben ook altijd blij als ik weer thuis ben. De Vogelwijk is prachtig, een fijne buurt om te wonen. Als ik een wandelingetje maak, kom ik altijd wel een bekende tegen.” Haar man Kees Lutkie, die met pensioen is, kan zich echter in de lente en zomer in Frankrijk prima vermaken. Het huis en de tuin bieden daartoe veel mogelijkheden.

Cursus op zolder

Saskia groeide op in Rotterdam en studeerde in 1984 aan de universiteit van Leiden af met het onderwerp *De Architectuurgeschiedenis van de 20ste eeuw*. Door het werk van haar man verkasten ze naar Den Haag. De arbeidsmarkt was in die jaren belabberd, zeker voor een pas afgestudeerde kunsthistorica. „Mijn eerste cursus gaf ik op de zolder van ons huis in Houtwijk. Een klein groepje en lage kosten, dat was het begin.” Ze produceerde zelf het cursusmateriaal, met onder meer een rijke schakering aan

geprojecteerde afbeeldingen, en al snel groeide de belangstelling voor haar lessen.

Als freelancer hielp ze mee aan nieuwe tentoonstellingen en ze schrijft ook veel. Zo werkt ze momenteel aan een standaardwerk over de Haagse kunst tussen 1950 en 1980. Ook werkt ze nog aan de tentoonstelling *Sustainability Art*, een reizende expositie met als thema duurzaamheid, die uiteindelijk in mei 1921 in Moskou te zien zal zijn.

Vrije Academie

De jongste Haagse culturele geschiedenis bleef haar trekken en in 2017 promoveerde ze op een omvangrijk onderzoek naar de inspirerende jaren van het bestaan van de roemruchte Vrije Academie in Den Haag, tussen 1947 en 2015. „Het archief was een chaos. Je kent het wel: tassen vol met spullen. Het Gemeentearchief heeft er wat stukken uitgeplukt, maar het meeste staat hierboven nog in dozen. Eerdaags komt er toch nog iemand van het Gemeentearchief om te kijken of er niet méér bewaard moet worden.”

De Vrije Academie, eerst gevestigd aan de Hoefkade en later aan de De Gheijnstraat, was een vernieuwende en inspirerende instelling die heel bepalend is geweest voor de ontwikkeling van veel bekende kunstenaars. Het initiatief in 1947 was uniek. Er ontstond een nieuwe broedplaats voor kunstenaars naast de

Saskia in 2017 kort na haar promotie aan de Leidse universiteit, met de doctorsbul en haar zoons

gevestigde klassieke opleiding die Den Haag al had: de Haagse Academie van Beeldende Kunsten aan de Prinsessegracht. „Na de zwarte oorlogsperiode kwam de vrijheid er tot leven”, zegt Saskia. „Het was een democratisch gebeuren, zonder scheidslijn tussen amateurs en professionals. Kunst kreeg een maatschappelijke betekenis.”

Naar aanleiding van Saskia's onderzoek werd er ook nog gewerkt aan een manifestatie met drie tentoonstellingen, een symposium, een filmprogramma en workshops. Dit grote evenement, dat dit jaar zou plaatsvinden, moest echter wegens de corona-uitbraak worden afgeblazen. Het is nu doorgeschoven naar volgend jaar.

Kunstminnende bewoners

Eind jaren '90 konden Saskia en Kees een

sfeervol huis aan de Wildhoeflaan kopen. „Onze kinderen, twee zoons, zaten toen al hier in de wijk op school. Doordat ik ze altijd weg bracht en weer ophaalde, kwam al snel de wens om hier ook te kunnen wonen. De mooiste wijk van Den Haag, vind ik. Ik ken hier inmiddels veel mensen, door de school en door de cursussen. Er heerst hier een heel prettige sfeer en er zijn veel kunstminnende bewoners. In januari 2012 begon ik cursussen in de Vogelwijk te geven, maar sommige mensen zitten al vijftien jaar bij mij op les. Elk jaar volgen ze weer een andere cursus.”

In verband met corona zijn de twee nieuwe cursussen van dit najaar verplaatst naar de kerkzaal van de Bergkerk aan de Daal en Bergselaan. „Daar is meer dan voldoende ruimte om op gepaste afstand en veilig bij elkaar te komen.”

Cursussen kunstgeschiedenis

Kunsthistorica dr. Saskia Gras begint vanaf 21 september met een tweetal nieuwe cursussen kunstgeschiedenis. Anders dan vóór de coronacrisis zullen deze echter niet worden gegeven in gebouw Ken U Zelfen aan de Laan van Poot, maar in de Bergkerk aan de Daal en Bergselaan.

Belangstellenden kunnen kiezen voor *Moderne kunst van 1945-2000* (op maandagmiddagen) en/ of *Kunstenaresen door de eeuwen heen* (op donderdagochtenden). De prijs per cursus bedraagt 150 euro voor 10 lessen, inclusief een samenvatting op papier.

Aanmelding is nog mogelijk via het mailadres saskiagrass@hccnet.nl of via een ingesproken boodschap op het antwoordapparaat van tel. 070-4481054.

Moderne kunst 1945-2000

In deze lessenreeks komen onder meer aan de orde het Abstract Expressionisme (o.a. Rothko, De Kooning, Pollock), de Cobra-beweging, Op-Art en Pop-Art, Minimal Art en Conceptuele kunst (o.a. Newman en Sol LeWitt), de Nieuwe Wilden, de Young British Artists (o.a. Hirst), Chinese moderne kunst (o.a. Ai Wei Wei) en Industriële Vormgeving.

Tijden: maandagmiddagen van 14.00 – 15.45 uur.
Data: 21 en 28 september, 5 en 26 oktober, 2, 9, 16, 23 en 30 november en 7 december.

Kunstenaresen

De serie *Kunstenaresen door de eeuwen heen* omvat een tijdreis vanaf de Middeleeuwen (Hildegard von Bingen) tot vandaag de dag. Daarbij komen o.a. 17e-eeuwse Italiaanse en Nederlandse kunstenaresen aan bod, Franse im- en expressionisten (o.a. Berthe Morisot, Camille Claudel), Nederlandse kunstenaresen uit de 19e eeuw (zoals Thérèse Schwartze) en begin 20ste eeuw (o.a. Charley Toorop) en hun Duitse vakgenotes, maar ook de Mexicaanse Frida Kahlo en hedendaagse vrouwelijke kunstenaars.

Tijden: donderdagochtenden van 10.00 – 11.45 uur. Data: 24 september, 1, 8 en 29 oktober, 5, 12, 19 en 26 november, 3 en 10 december.

Egelopvang zoekt klusjesman

De Haagse Egelopvang in de duinen aan het eind van de De Savornin Lohmanlaan, waar al 32 jaar zieke en gewonde egels worden verzorgd, is dringend op zoek naar een vrijwillig werkende klusjesman. „Wij zoeken een handige doe-het-zelver met tijd”, zegt penningmeester Theus van den Broek, die aan de Fuutlaan woont. „Iemand die allerlei kleine reparaties en klussen voor ons kan verrichten, zoals het repareren van hokken, hang- en sluitwerk, daken, goten en elektra, maar ook nu en dan wat schilderwerk voor z'n rekening kan nemen. Kortom: echt een manusje van alles. Het is geen tijdrovend werk en ook niet dagelijks, maar het zou wel makkelijk zijn als de klusjesman in de buurt woont en dus in voorkomende gevallen snel ter plekke kan zijn.”

„Salaris kunnen wij helaas niet betalen. Materiaalkosten worden natuurlijk wel vergoed. Er is overigens al gereedschap aanwezig. Bovendien zal het nieuwe lid van ons vrijwilligersteam tijdens het werk verzekerd zijn.”

Wie zich aangesproken voelt, kan voor een reactie of nadere informatie bij Theus van den Broek terecht via het mailadres egelopvangdh@gmail.com

The Heed Wall art: fotokunst zonder kaptions

Door Marjet Steenhuisen

Wie thuis mooie fotokunst aan de muur wenst, kan sinds kort terecht bij The Heed aan de Thomsonlaan. Deze pas geopende zaak, gerund door een topvoetballer van HBS en een hockeyvrouw van Craeyenhout, biedt op een toegankelijke manier betaalbare fotokunst aan.

Het aanbod van The Heed bestaat uit werk dat is geselecteerd uit de betere beeldbanken, werk van getalenteerde fotografen uit de regio Den Haag maar ook eigen werk met het thema 'Zee' van mede-eigenaresse Frederike uit de tijd die ze doorbracht in Sri Lanka en op

Bali. De foto's in de collectie zijn geïnspireerd door natuur, sport, surf, reizen en kunst. Vanwege de corona-uitbraak moest het jonge stel Frederike Andréé Wiltens (27, opgegroeid in de Vogelwijk) en Niels van Pelt (28) de opening uitstellen tot juni en zelf aan de slag

tijdens de verbouwing van het voormalige modehuis Charlie aan de Thomsonlaan 106, maar het resultaat mag er zijn!

Hoe zijn jullie op het idee gekomen The Heed te beginnen?

Niels: „We kennen elkaar al een tijdje als koppel en wilden allebei graag gaan ondernemen. Toen kwamen we erachter dat we ook zakelijk een goed stel zijn. We vullen elkaar perfect aan.”

Frederike: „Ik heb de Academie Artemis gedaan en ben dus opgeleid als concept-denker in de breedste zin van het woord. Tijdens de opleiding ontwikkelde ik mijn liefde voor fotografie en daarna heb ik mij er nog verder in geschoold en ben ik gaan reizen naar Sri Lanka en Bali. Ik heb daar veel foto's gemaakt van de zee.”

Niels: „Ik studeerde Bedrijfskunde aan de Erasmus Universiteit in Rotterdam en heb dus juist meer de zakelijke kant ontwikkeld.”

Frederike: „Mijn ouders hadden een paar jaar terug hiernaast een winkel met interieurartikelen. Ik heb daar toen de styling van gedaan. Dat was ook een belangrijk onderdeel van mijn opleiding: hoe presenteer je wat je aanbiedt? Het gaat immers voor een groot deel om de beleving. Mijn foto's hingen ook in de winkel. Uiteindelijk liep het interieurdeel niet zo goed, maar ik verkocht wel foto's, dus ik merkte dat daar wel vraag naar was.”

En nu dus een galerie?

Frederike: „Je zou het een galerie kunnen noemen, maar dat dekt de lading niet helemaal. The Heed is eerder een collectief voor fotografie. Wij selecteren beelden uit exclusieve beeldbanken voor reproducties. Die reproducties gaan altijd om heel kleine aantallen, soms maken we er zelfs maar één. Daarnaast hebben we een collectief met twaalf getalenteerde fotografen uit de regio Den Haag. Een paar maanden terug hebben we een oproep gedaan en daar zijn zo'n zestig fotografen op

af gekomen. We zullen het collectief steeds uitbreiden en hebben daardoor altijd nieuw werk. Deze fotografen zullen hun werk bij ons tentoonstellen. Zo bieden we talent een podium en liefhebbers een reden om bij ons binnen te lopen. Wat ons het meest onderscheidt van een galerie is dat mensen bij ons terecht kunnen voor iets exclusiefs óf iets minder exclusiefs.”

Niels: „Ons doel is om kunst betaalbaar en toegankelijk te houden zonder massaproducties te maken. We hebben dus geen oplages zoals bij bijvoorbeeld Ikea. Bij een galerie voelen mensen soms een drempel om binnen te stappen en rond te kijken. Wij willen mensen juist over onze drempel hebben en ze de gelegenheid bieden zonder verplichting te kijken, een praatje te maken en een wens uit te spreken. We denken graag mee.”

Kunnen mensen ook terecht voor het afdrukken van eigen werk?

Niels: „Jazeker, we kijken dan precies wat de wensen zijn en wat wij kunnen betekenen. Zelfs als iemand een foto in het hoofd heeft maar die niet zelf kan maken, kunnen we een fotograaf uit ons collectief inschakelen om die wens in vervulling te laten gaan. Je zou ons ook wel 'beeldmakelaars' kunnen noemen.”

THE HEED Wall art
Thomsonlaan 106
theheedwallart.nl
facebook.com/Theheedwallart/
instagram.com/theheed.wallart/

Kinderen op duinexcursie onder leiding van boswachter Erwin ‘Wat groeit hier? Wat vliegt daar?’

Door Dick van Rietschoten

„Kijk eens naar deze boom jongens, weten jullie hoe die heet?” Boswachter Erwin Hemelop trekt een tak met blaadjes naar zich toe. „De naam begint met de maand waarin hij in bloei staat. Geen idee? Nog een aanwijzing: er zitten doornige stekels aan. Juist ja, het is een meidoorn. Kom, we gaan weer verder.”

Eind augustus hebben er voor het eerst dit jaar vanuit de wijkvereniging weer activiteiten voor kinderen plaatsgevonden. Als gevolg van de corona-pandemie durfde de Commissie Kinderactiviteiten dat eerder niet aan. Op donderdag 27 en zondag 30 augustus stond er echter voor kleine groepen kinderen een duinexcursie onder leiding van een boswachter op het programma. Verwachtingsvol melden de jonge deelnemers zich op deze dagen 's morgens om negen uur bij de Egelopvang in het duingebied aan het eind van de De Savornin Lohmanlaan.

Uitrusting

Erwin Hemelop, al jaren als boswachter actief („Op wisselende locaties in heel Den Haag”) heeft er zin in. Eerst vertelt hij iets over zichzelf en ook over zijn uitrusting, waar de kinderen zich gretig aan vergapen: een ‘steekwerend’ vest, handboeien, een portofoon, telefoon, EHBO-spullen, stevige handschoenen en natuurlijk pen en papier om eventueel boetes uit te schrijven. Vervolgens is er aan de hand van foto's een korte cursus in het herkennen van dieren die veel in de duinen voorkomen en tot slot van zijn inleiding noemt

Erwin enkele voorbeelden van boetes die hij af en toe uitdeelt. „Als je een hond niet aan de lijn hebt, kost je dat 95 euro en als je betrapt wordt op het stoken van een kampvuurtje en daarbij ook nog rotzooi in de natuur gooit, kun je bij elkaar wel een boete van 400 euro per persoon krijgen. Ja, daar moet je lang voor sparen.”

Terwijl hij dit zegt, vliegt er luid kwetterend een groep vogels over. „Weet iemand welke vogels dat waren?“, laat hij er onmiddellijk op volgen. De kinderen blijken goed op de hoogte. „Halsbandparkieten!“, roep bijna iedereen.

Afval

Dan begint de voettocht door het duingebied, heuvel op, heuvel af, waarbij gedeelten worden betreden waar normaal gesproken geen mens mag komen. Na inspectie van een bijna onder het zand bedolven bunkeringang komt de groep bij een plek waar je kunt zien dat er nog niet zo lang geleden illegaal een kampvuur is gestookt en een feestje is gevierd. „We controleren hier geregeld, maar het is nu een-

maal niet mogelijk om dat elke dag en nacht te doen“, zegt de groene gids.

De kinderen worden verdeeld in twee groepjes, die elk een stevige gele plastic zak met afval moeten zien te vullen. In tien minuten tijd zijn de zakken mudvol met gevonden troep, zoals flessen, glasscherven, bierblikjes, plastic bekertjes, een oude rugzak en zelfs een damesslipje. De zakken worden achtergelaten en later door de boswachter opgehaald.

Intussen gaat de excursie verder. Sporen in het zand blijken van een marter of wezel te zijn, Erwin legt uit waarom sommige bomen afsterven, het geluid van eksters wordt herkend en er volgt een ontmoeting met een aantal Schotse hooglanders.

Weer terug bij de Egelopvang deelt Friederike Juncker van de Commissie Kinderactiviteiten limonade en koek uit terwijl als klap op de vuurpijl een medewerker van de opvang met een egel in de hand allerlei wetenswaardigs over het dier vertelt. Uiteindelijk ontvangen de deelnemers elk het *Certificaat Leerling Boswachter*.

COLUMN
door Anja Knoope

'Het wilde maar niet komkommeren'

„Waar was jij in de zomer van 2020?”

Zullen we dat elkaar over een paar jaar nog eens vragen? Zoals na de moord op Kennedy of toen Nederland Europees kampioen voetbal werd? Mijn zomer speelde zich voor een groot deel af in mijn eigen tuin. Tijd zat om te mijmeren over wat gaande was in de buurt en in de verdere wereld.

Tijdens een wandeling in de duinen foeterde mijn zusje: 'Het lijkt wel of alleen wij anderhalve meter afstand houden!' Ik reageerde milder: 'Ze zien dat wij het al doen, dus hoeven zij niet achter elkaar te gaan lopen.' Later ga ik zelf door het plafond bij inefficiënte looplijnen in de apotheek van het Leyenburg-ziekenhuis, pardon... Haga. Ooit gedacht dat we elkaar nog eens om die redenen de maat zouden nemen? Zo'n crisis maakt het beste en het slechtste in ons wakker.

Nadat de lockdown was losgelaten, waren er 17 miljoen deskundigen in ons land en wisten we precies de omissies in maatregelen te vinden waardoor de zin van die maatregelen naar de achtergrond verdween.

Balanceren

Er zijn lichtpuntjes natuurlijk, ook in onze wijk. De wandelclub op dinsdagochtend is alweer in bedrijf en ik vernam dat ook de Vogelwijk-dinerclub veilig en wel een herstart heeft beleefd. En ik ben zowaar naar een theatervoorstelling geweest, in strandtent De Fuut, waar na een diner het stuk 'Doek' van Maria Goos voor het voetlicht werd gebracht, mooi opgevoerd door theatergroep Plankgas. Zo heeft u vast ook uw eigen lichtpuntjes.

Maar oh, wat was en is het balanceren allemaal! Gunstige berichten in de media blijven uit. Overal zijn nieuwe uitbraken, met als consequentie een mondkapjesplicht op steeds meer plekken. Intussen blijft er alom verwarring. Wat een verschillen tussen de maatregelen in allerlei landen! Wat mag nou wel of niet? Hoe handhaven we een quarantaineplicht? En is er wel voldoende capaciteit bij de GGD's voor het testen en het bronnen- en contactonderzoek?

Hitte en een gevaarlijke zee

Er was meer dat deze zomer in druk maakte en ons bezighield. De verschrikkelijke ontploffing in Beiroet, het sprintongeluk in de wielerronde van Polen, turbulente verkiezingen in Wit-Rusland en oplopende spanningen in de aanloop naar de Amerikaanse verkiezingen. De hittegolf. Iedereen naar de kust! Waar lang niet iedereen de gele en rode vlaggen aan zee in de smiezen had. Sterke golfslag, muien en afluende wind vormen een gevaarlijke combinatie. De kustwacht van Haaglanden rukte in het weekend van 9/10 augustus 268 keer uit! Enkele zwimmers moesten hun duik in zee met de dood bekopen. Daarbij werd ook een relatie gelegd met de coronacrisis: de verleiding was groot om tóch zelf te bepalen wat gevaarlijk is.

Rug recht

Een ingezonden brief van de 94-jarige Jan Hoek in het AD van 8 augustus werd op sociale media vele malen gedeeld. Zijn verhaal ging over jong zijn in en na de Tweede

Wereldoorlog. Jaren van geduld moest hij opbrengen voordat hij na de Arbeitseinsatz en z'n verplichte dienstdienst in Indië eindelijk vrij was. Hij deed een beroep op jongeren om in deze coronatijd nog een poosje de rug recht te houden zodat ze over een jaartje weer vrij kunnen genieten.

Een ontroerend verhaal. Wat is een jaar op je leven? Wij, de volwassenden, weten dat nu door vallen en opstaan, maar we herinneren ons wellicht ook ons eigen jeugdige ongeduld nog wel. Tegenslagen, zoals ziek worden of zakken voor een examen, leken ook in ons leven onoverkomelijke rampen. Je wilde meedoen, niet achterblijven, verder, naar je toekomst toe. Jaren later leer je dat te relativiseren en soms pas als je eigen (klein)kinderen zo iets treft.

Wat wij vóór hebben op jongeren zijn herinneringen aan al die genoten vrijheid. Wij hebben het allemaal al kunnen doen - of laten - uit vrije keuze en niet om corona. Er zijn vast mooie herinneringen bij waar we nu nog op teren. Dat alleen al zou ons milder kunnen stemmen en dat houd ik mezelf ook maar voor als ik me dreig te ergeren. Elkaar helpen met begrip en compassie komt een veilige leefomgeving meer ten goede dan straffen en elkaar de maat nemen. Het kwam er niet van om te komkommeren deze zomer, maar van bekommeren des te meer, in vele verschijningsvormen. Wedden dat we later geen foto's nodig hebben om te vertellen waar wij waren of wat wij deden in de zomer van 2020!

Nieuwe reeks concerten van Else Krijgsman voorlopig coronaproof

Pianiste Else Krijgsman, die al bijna twintig jaar met grote regelmaat intieme weekendconcerten verzorgt bij haar thuis aan de Laan van Poot 298, weet ondanks haar hoge leeftijd van geen ophouden. En waarom zou ze ook? Hart, hoofd en handen functioneren immers nog prima. ‘Muziek houdt je jong’, is haar stellige levensovertuiging. Deze maand begint ze een nieuw concertseizoen, dat ze het motto *Van 9 tot 90* heeft meegegeven. „Want op m’n negende jaar begon ik met pianospelen en komend jaar in mei hoop ik negentig te worden.” In verband met het nog steeds rondwarende coronavirus geeft Else het nieuwe concertseizoen wel een iets ander karakter. „Normaal gesproken zitten er gemiddeld twintig toehoorders in de salon, maar ik vind dat ik er nu voorzichtigheidshalve maar tien per keer kan plaatsen. Daarom heb ik besloten om in plaats van twee concerten per maand nu vier optredens te verzorgen, en wel op de late zondagochtend, van half twaalf tot half één. Dat doet me weer terugdenken aan de zondagochtendconcerten die ik tussen 1983 en 2003 heb gegeven in theater Diligentia.”

De eerstkomende concerten, waarbij Else gewoontegetrouw niet alleen speelt maar ook iets vertelt over de achtergrond van het stuk en wat die muziek voor haar betekent, zijn op zondagochtend 13, 20 en 27 september en dan weer op alle oktoberzondagen, aanvang 12.30 uur. De locatie is onveranderd Laan van Poot 298. Per concert worden maximaal tien bezoekers toegelaten. Tijdig reserveren via het mailadres krijgsman.else@gmail.com is dus dringend gewenst. Zoals gebruikelijk vraagt Else voor elk concert 12,50 euro ten bate van Artsen Zonder Grenzen.

Kinderfiets over? Breng ‘m naar de ANWB!

Veel gezinnen met opgroeiende kinderen hebben in een schuur of ergens in huis nog een kinderfiets staan die niet meer wordt gebruikt. De ANWB weet daar wel raad mee. Vijf jaar geleden begon de ANWB een groots opgezet nationaal Kinderfietsenplan. Nog bruikbare kinderfietsen kunnen op verschillende adressen worden ingeleverd (of de ANWB komt ze ophalen) waarna ze worden opgeknapt en aan scholieren gegeven die geen fiets hebben. Volgens onderzoek zijn er – zeker in de steden – nog vele kinderen wier ouders niet in staat zijn een fiets voor hen aan te schaffen. Ongeveer 1 op de 9 kinderen heeft geen eigen fiets.

Heeft u een niet meer gebruikte kinderfiets thuis staan, kijk dan op de website www.anwb.nl en tik in de gele balk bij ‘Zoek’ het woord *Kinderfietsenplan* in. Hier staat alle benodigde informatie. Let wel: het moet om eenvoudige fietsen gaan, zonder derailleur. Ook mountainbikes en vouwfietsen vallen buiten het Kinderfietsenplan. In Den Haag kunnen kinderfietsen worden ingeleverd bij de personeelssingang van het ANWB-hoofdkantoor aan de Wassenaarseweg 220.

Orgel- en pianoconcert in Bergkerk op 13 september

Warner Fokkens, vaste organist van de Bergkerk aan de Daal en Bergselaan, geeft op zondag 13 september in deze kerk vanaf 15.00 uur een orgel- en pianoconcert. Toegangsprijs: 8 euro. Vanwege de corona-restricties mogen er slechts 75 toehoorders aanwezig zijn.

Aanmelden is verplicht via het mailadres info@warnerfokkens.nl

Regisseur Hans Scheepmaker aan wespensteken overleden

Film- en tv-regisseur Hans Scheepmaker, die aan de Sportlaan 480 woonde, is op de vroege zaterdagmorgen van 1 augustus het dodelijk slachtoffer geworden van een aanval door honderden wespen. Scheepmaker (69) kwam rond vijf uur 's morgens ongelukkig voor zijn flat ten val en raakte daarmee een wespennest. De

door zijn vriendin gealarmeerde hulpdiensten konden het leven van het veelvuldig gestoken slachtoffer niet meer redden.

Hans Scheepmaker regisseerde onder meer afleveringen van de tv-series Baantjer, Onderweg naar Morgen, Flodder, Goudkust en Spangas. In 1986 was hij de regisseur van de Nederlands-Zuid-Koreaanse oorlogsfilm Field of Honor.

Vogelwijkbewoonster maakt boek over thee

Deirdre Deprettere, bewoonster van de Sportlaan, heeft zich de afgelopen tien jaar ontwikkeld tot een zeer ervaren deskundige op het gebied van thee. Ze mag zichzelf ook 'theesommelier' noemen. Ze reisde door tal van landen waar thee hoog in aanzien staat (China natuurlijk, maar ook India, Japan, Nepal, Thailand, Iran en enkele Afrikaanse landen) en organiseert onder de naam *Cup of Tea Travel* geregeld theereizen naar diverse uitheemse oorden.

„Theetoerisme is sterk in opkomst”, zegt ze, „maar anders dan in het wijntoerisme bestaat er nog geen boek voor de theeliefhebber die mooie theeregio's wil bezoeken om te zien hoe thee wordt verbouwd en geproduceerd, om allerlei wetenswaardigheden over thee te leren en uiteraard de lekkerste soorten thee te proeven.”

Deirdre op theevisite in Iran

Reisverhalen

Daarom heeft Deirdre samen met haar evenzeer op thee beluste collega Karlijn Dapper het boek *Theeroutes* boek geschreven, dat begin december uitkomt. „Het staat boordevol reisverhalen, inspiratie, kennis over thee en tips.” De reisverhalen zijn vooral het werk van Deirdre. „Ik beschrijf de mooiste theeplantages, maar ook theedorpen, themusea, theehuizen en veel meer. Daarnaast geef ik de namen en contactgegevens van de gidsen, chauffeurs en organisaties waar ik al die jaren mee heb gewerkt. Karlijn is verantwoordelijk voor de kaders in het boek, die allerlei wetenswaardigheden over thee bevatten en ook informatie over de wijze waarop je bepaalde bijzondere soorten thee kunt bestellen. In totaal worden in het boek elf landen behandeld, waarbij ook de eerste theeplantage op Nederlandse bodem aan bod komt.”

Meer weten?

E-mail: deirdre@cupofteatravel.nl | Website: <https://www.cupofteatravel.nl>

Stille zomeravond

*Geen geruis van branding, geen brullende zee die verwoestend neemt
deze zee geeft en wiegt, strekt zich traag uit na een diepe slaap
en rolt geruisloos op een warm bed van zand*

*tegen de avond blijft men hier, met op het wijde
strand kleine vuren, kaarsen in magische cirkels
als een wijding aan de zee, de zon, de einder*

*de lage zon straalt onwerkelijk koraalrood boven het blauwe water
maar de aarde draait met duizend kilometer per uur razendsnel
deze schoonheid weg tot een smalle vurige streep*

*dan gaat op het strand plots het licht uit, verkleurt alles
in grijs en beige tinten, verlicht door kaarsen en vuur
slechts even klaart het terugkerend zonlicht achter de horizon*

*in volle hevigheid op, als hemelsbreed slotapplaus van de dag
dan is het vreemd stil, stemmen klinken gedempt als een geheime belofte
de zwemmers in de zee, de kinderen op het zand*

*lijken schaduwportretten tussen kleurrijke tinten,
opgetild en verruimd op deze zomeravond aan zee,
met de buitenwereld ver van hier en toch dichtbij*

Olga Millenaar

Kwettertjes

Kleine gratis advertenties over vraag en aanbod, afkomstig van leden van de wijkvereniging

Plaatsingsvoorwaarden

Bedrijfsreclame is niet toegestaan, tenzij het gaat om cursussen en lessen. Aanbevelingen voor huishoudelijke hulp mogen wel, maar alleen met vermelding van eigen telefoonnummer of mailadres van de referent.

Een advertentie mag maximaal 2x per jaar worden aangeboden. Aanlevering voor de 18e van elke maand bij mevr. M. Boutkan, Pauwenlaan 99, tel. 3684333. E-mail: mhboutkan@planet.nl

VERLOREN – Op zondag 2 augustus heb ik tijdens een wandeling op de Pauwenlaan en de Laan van Poot een zilveren ronde moderne broche verloren. Misschien heeft iemand hem gevonden. Ria de Brijne, tel. 06-30203427.

OPPAS MET AUTO GEZOCHT (M/V) - Wij wonen in de Vogelwijk en zijn een gezin met twee kinderen van 10 en 13 jaar. We zijn op zoek naar een oppas, voor de ma-, di- en do-middagen. De tijden zijn ongeveer van 15.15 tot 17.30 à 18.00 uur. Het is ook mogelijk langer te blijven om een maaltijd te koken. Het gaat om oppassen en brengen/halen naar en van muziek-/sportlessen van de jongste. Interesse? Neem contact op: 06-52 347230.

HUISHOUDELIJKE HULP - Onze hulp, die al jaren bij ons schoonmaakt, zoekt nieuwe adressen voor huishoudelijk werk. Door de coronacrisis kan zij bij een aantal adressen niet meer werken. Voor meer informatie: 06-23739208.

HUISHOUDELIJKE HULP - Onze betrouwbare, hard werkende en lieve huishoudelijke hulp heeft wat tijd over; Ze heeft meerdere schoonmaakadressen in de Vogelwijk; Ook strijken en ander huishoudelijk werk is mogelijk; Voor referentie: tel 06-55876598

BOEKENCLUB GEZOCHT - Sinds 2,5 jaar woon ik in deze mooie wijk na een verblijf van 9 jaar in het buitenland. Ik ben dol op lezen en zoek nu een boekenclub in de wijk, waar liefst Engelstalige boeken worden behandeld (maar Nederlandstalig kan natuurlijk ook). Reacties graag naar: mooij.selman@gmail.com

OPPAS AANGEBODEN - Ik ben Sanne van Schaik (17), enkele maanden geleden geslaagd voor 5havo. Ik ben op zoek naar een leuk oppasadres. Ik heb ervaring en vind het erg leuk om op te passen. U kunt me bellen op 06-57949853.

STRIPS GEZOCHT - Ik ben op zoek naar Suske en Wiske, Asterix en Obelix, Kuifje en andere stripboeken van Belgische, Nederlandse en Franse cartoonisten/tekenaars. Tegen redelijke vergoeding. Ik woon in de Vogelwijk en kom graag kijken. Graag per mail een indicatie van wat u heeft liggen: scapexadnovum@hotmail.com Bellen mag natuurlijk ook: 06-41704409.

TE KOOP AANGEBODEN - Fietsendrager voor twee fietsen achterop de auto. Tel. 070-3254467 of 06-43831305 of mail naar magda.van.eijck@gmail.com

SCHILDERWERK - Heeft u nog schilderwerkzaamheden te doen en komt u er maar niet aan toe? Schilder heeft nog wat tijd. Vrijblijvend kom ik bij u langs. Bel 06-17944665.

HUISHOUDELIJKE HULP - Onze betrouwbare en ervaren huishoudelijke hulp heeft tijd voor een nieuw werkadres. Voor informatie kunt u ons bellen: 06-43239349.

HUISHOUDELIJKE HULP - Mijn ijverige, trouwe en aardige schoonmaakhulp heeft weer een paar uur over. Misschien kan ze u ook helpen. Inlichtingen bij Pieter Maessen, 06-5548 4060 of pieter.maessen@ziggo.nl

HUISHOUDELIJKE HULP - Mijn hulp heeft nog enkele uurtjes per week beschikbaar voor huishoudelijk werk. U kunt bellen naar 391.38 41 voor verdere informatie.

MAALTIJDSERVICE - Ik ben Jacco de Hooge, woon op de Pauwenlaan en heb horeca-ervaring. Onder het motto *De buurman kookt* verzorg ik sinds kort verse maaltijden voor wijkbewoners. Zie de website www.debuurmankookt.nl of bel 06-14209780 voor meer informatie.

Nuttige adressen & telefoonnummers

Politie

Alarmnummer bij acute nood, levensgevaar of brand: 112

Algemeen politienummer: 0900-8844

Politiebureau Segbroek, Fahrenheitstraat 192.

Geopend van 08.00 tot 18.00 uur.

Wijkagent: Steven van der Gaag.

Tel. 0900 - 8844 (vraag naar Bureau Segbroek Den Haag).

e-mail: steven.van.der.gaag@politie.nl

Werkdagen: ma t/m donderdag en weekends.

Buurtveiligheid

Hebt u informatie of wilt u informatie over de (on)veiligheid in de wijk, neem dan contact op met het buurtveiligheidsplatform 112Vogelwijk, e-mail: 112vogelwijk@gmail.com

Brandweer:

Bij brand: 112

In alle andere gevallen: (070) 362 11 50

Post Loosduinen/Segbroek tijdens kantooruren: (070) 359 15 11

Doktersnachtsdienst

tel. (070) 346 96 69

Informatie dienstdoende apotheken

tel. (070) 345 10 00

Stadsdeelkantoor Segbroek

Fahrenheitstraat 190, tel. (070) 14070.

Directeur: Annette de Graaf, email:

annette.degraaf@denhaag.nl

Openingstijden: Alleen op afspraak

(via www.denhaag.nl onder 'Contact') op maandag, dinsdag, donderdag en vrijdag van 8.30 tot 16.30 uur en op woensdag van 12.00 tot 20.00 uur. Voor paspoorten en rijbewijzen moet u naar stadsdeelkantoor Centrum of Escamp.

Dierenambulance Den Haag

tel. (070) 328 28 28

Klachtentelefoon gemeente

Tel. 14070

Informatie over het duingebied

Eric Wisse

tel. 06 - 30 19 88 94

WIJKOUDERENWERK

Segbroek / Vogelwijk

Hulp voor zelfstandig wonende ouderen

Burenhulpcentrale Vogelwijk

Tel. (070) 262 99 99 of (070) 205 24 80.

Ouderenconsulent

Voor informatie, advies en bemiddeling op het gebied van wonen, welzijn en zorgverlening ten behoeve van ouderen kunt u contact opnemen met een ouderenconsulent via de telefoonnummers 070) 205 24 80 of (070) 205 26 60.

Wijkbus Segbroek

Voor aanmelding als abonnee (€25 per kwartaal) en vervoersafspraken: bel tussen 08.30 en 10.00 uur met (070) 368 50 70.

Telefooncirkel

Via de ouderenconsulent (070 - 205 24 80 of 070 - 205 26 60) kunnen wijkbewoners ook worden aangesloten bij een 'telefooncirkel'. Dan worden zij dagelijks op vaste tijdstippen gebeld om te weten te komen of alles in orde is.

Thuiszorg

Florence Gezondheid en Zorg

In woonzorgcentrum Uitzicht, Zonnebloemstraat 383, kunt u terecht voor alle informatie op het gebied van zorgverlening.

Tel. (070) 754 55 66. e-mail: info@florence.nl

Haagse Wijk- en Woonzorg (HWW)

O.a. voor thuiszorg, personenalarmering, etc.

Wijkverpleegkundige HWW: 06-82010709

e-mail: instroom@hwwzorg.nl

Tel: (070) 379 33 00 - www.hwwzorg.nl

Evita Zorg Den Haag

(ook voor personenalarmering en spreekuren voor mantelzorgers)

e-mail: info@evitazorg.nl

Tel: (070) 31416000 - www.evitazorg.nl

B.a.B Zorg

Begeleiding, advies en bemiddeling in de thuiszorg. Thomsonlaan 129.

24/7 bereikbaar. Tel: (070) 239 01 05,

e-mail: info@babzorg.nl - www.babzorg.nl

Wijkvereniging De Vogelwijk

Website

www.vogelwijkdenhaag.nl

Postadres wijkvereniging

Postbus 65923, 2506 EE Den Haag

Bestuur

Voorzitter

Redmar Wolf, Patrijslaan 4
e-mail: voorzitter@vogelwijkdenhaag.nl

Secretaris

Hans van Nieuwkerk, Laan van Poot 176
e-mail: bestuur@vogelwijkdenhaag.nl

Penningmeester

Adam Braithwaite
Nieboerweg 224
e-mail: penningmeester@vogelwijkdenhaag.nl

Overige bestuursleden

- Marcella Putter
Sperwerlaan 7, tel. 06 18304453,
e-mail: me_schutte@hotmail.com
- Portefeuille Openbare Ruimte vacant

Ledenadministratie

voor aanmeldingen, opzeggingen en
adreswijzigingen

Paul Raasveldt, Patrijslaan 6,
tel. 06 - 24778721,
e-mail: leden@vogelwijkdenhaag.nl

De contributie voor de wijkvereniging (incl. het
maandblad) bedraagt € 15,- per gezin per jaar.
Voor de contributiebetaling wordt een factuur
toegezonden.

Rek.nr. wijkvereniging:
IBAN: NL61 INGB 0001783722

Activiteiten & Clubs

Buurtveiligheid

Platform 112Vogelwijk
e-mail: 112vogelwijk@vogelwijkdenhaag.nl

Commissie Kinderactiviteiten

Alphons Jacobs, Kiplaan 8
e-mail: activiteiten@vogelwijkdenhaag.nl

Ouderenactiviteiten

Ine Essing, tel.: 346 06 04
e-mail: ouderen@vogelwijkdenhaag.nl

Verkeerscommissie

Stef Tours en Fred van der Burg
e-mail: verkeer@vogelwijkdenhaag.nl

Werkgroep AED Vogelwijk

aedvogelwijk@gmail.com
tel. 06-53414041

Vogelwijk Energie(k)

Voorzitter: Rutger van Hoogstraten, Fuutlaan 1
Secretaris: Paul Schlotter, Kwartellaan 24
e-mail: info@vogelwijkenergiek.nl

Kustcommissie

Irene van Geest, e-mail: irenevangeest@planet.nl

Cultuurcommissie

Rita Reimer
e-mail: rita.reimer@kpnmail.nl

Damesgymnastiek

Donderdag 20.15-21.15, Gymzaal Heldringschool
Ineke Spaanbroek, tel. 365 30 02,
e-mail: inekecas@xs4all.nl

Jeu de boules

Sportveld Laan v. Poot, dinsdag 14.00-16.00 uur.
Info: Liesbeth Hijmans, Fuutlaan 7,
tel. 06-83224388, e-mail: 2566sb7@hetnet.nl

Volleybalclub

Woensdag 20.15-22.00 uur in sportcomplex
Westduin, Laan van Poot 355A.
Contact: Hans van Schuylenburch, tel. 06-29045258

Conditietraining voor mannen

di. avond 20.30-21.45, Segbroek College, Klaverstraat
Frank v.d. Maaten, tel. 06 51182353

Vogelwijk huiskamerbridgeclub

Elline v. Dijk, (070)3659257,
bridgevogelwijk@gmail.com

Seniorengym

Zaterdag 09.45-11.00 uur in de Heldringschool
Monique v.d. Knaap: tel. (070) 363 23 15